

De Himmelrika varnas för att svika sin saltuppgift (Matt 5:13 b)

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2007-09-12

Hur kan man svika sin saltuppgift? Hur ger man sina ord sälta?

{biblink} Kol 3:5 ff, 4:6 {/biblink}

varnas för att svika sin saltuppgift (5:13b) Men om saltet mister sin kraft, hur skall man få det salt igen? Det duger inte till annat än att kastas bort och trampas av människorna.

Bön:

O, du Guds helge Ande, tack för att Du är min hjälpare som hjälper mig att inte missa meningen med det liv som jag har fått. Men om saltet mister sin kraft...

{biblink} Salt kan inte mista sin kraft. Salt förblir alltid salt. Salt är något mycket stabilt. Det liv vi fått av Jesus går aldrig sönder. Det hör evigheten till. Vi behöver bli medvetna om den Guds väldiga styrkas kraft som finns i oss (Ef 1:19, NT 17). Så länge vi inte är medvetna om vad vi äger i Jesus känner vi oss ofta så svaga och kraftlösa. Vi behöver tillsammans med de första lärjungarna lära oss att ta trossteg fram mot Jesus. Då hör vi smärtan i hans röst, då vi sviker vår saltuppgift.

Men han kastar aldrig bort oss. Han hjälper oss att på nytt hitta nyckeln 5:3. Vi får komma till Jesus och tömma ut vår otro vid hans kors och låta oss fyllas av hans liv. Jesus gör oss på nytt himmelrika. Han gör det därför att han behöver oss här på jorden. Det finns olika sätt att inte låta saltet visa sin kraft. Man gömmer undan saltet.

Saltet dröjer kvar i saltkaret. I små fina kyrkliga saltkar. Tryggare kan ingen vara än där. Men ute i världen är det så mycket som farligt och otryggt.

Men den som vill bevara sitt liv, han skall mista det, säger Jesus (Matt 16:25, NT17). Den som gömmer undan sin tro får aldrig förnimma dess kraft. Man blandar upp saltet med något annat.

Blanda ett kg salt med ett kg socker, och det går sedan inte att använda det varken till salt eller socker. Jag kan blanda upp det salt jag fått av Jesus med så mycket annat. Då kan det jag fått av Jesus inte bara bli onyttigt. Det kan rent av bli farligt.

Jesus säger: Salt är bra att ha. Men om saltet mister sin kraft hur skall man få det salt igen? Det duger varken för jorden eller gödselstacken. Man slänger bort det. Hör, du som har öron att höra med (Luk 14:34-35). Man förväxlar salt med något annat.

Man tar fel på socker och salt. Använd några sockerkorn i gröten och det händer inte så mycket med gröten. Ös några skedar sa över jordgubbarna och varken gubbarna eller du blir glada. Det är viktigt att jag vet vad jag har fått av Jesus och hur jag skall använda det. Många är så osäkra här. Man vågar inte stå för sin tro. Det känns lättare att sockra på problemen i stället för att salt.

tillvaron lite sötare, lite mjukare, lite ofarligare än vad den är. Är det detta som gör att så många kastar bort den kristna tron? En Jesu lärjunge har en kallelse att följa efter Jesus. I Jesu skola blir vi mer och mer Jesussinnade. Vi blir annorlunda. Vågar vara vad vi är: jordens salt. Men om vi låter oss fyllas av orenheten i världen eller av falska budskap, förlorar vi vår uppgift och påverkar inte någon. Om det inte går att skilja oss kristna från dem som inte är det, är vi oanvändbara. Vi betraktas som salt utan sälta. I fotnoten till Matt 5:13 sägs att man använde "saltplattor för att påskynda förbränningen, när man eldade med kamelspillrin

Då plattorna därvid förändrades kemiskt, miste de efter hand sin verkan och blev värdelösa".

Kan du höra budskapet i detta? Om jag som kristen förenas med skräpet, avfallet, det smutsiga i tiden, bränns det jag fått av Jesus bort. En kanske långsam och smygande förändring.... hur skall man få det salt igen?

Det duger inte till annat än att kastas bort och trampas av människorna.

Vi kristna är kallade att vara jordens salt. Men om vi inte går in i den kallelsen, kommer vi inte att kunna ge friskhet och liv på de platser där vi bor. Vi blir dugliga endast som material för promenadvägar. Men det finns en räddning. En gammal beprövad möjlighet. Vänd om till Jesus. Bekänn otro och feighet som din synd. Leta rätt på nyckeln 5:3 och kom till honom med hela din fattigdom. Låt Jesus rena dig. Låt Jesus leda dig in i erfarenheter av vilken betydelse det kan ha att leva som hans saltlärjunge. I Kol 4:2-6 får vi några råd om hur vi kan leva så:

Var uthålliga i bönen, vaka och be under tacksägelse. Be då också för oss att Gud öppnar en dörr för ordet, så att jag kan predika hemligheten med Kristus - det är för den jag är fångslad - och göra den känd och tala som jag bör. Visa klokhet i umgänget med utomstående och ta väl vara på tiden. Lägg alltid era ord väl och ge dem sälta; ni måste veta hur ni skall svara var och en.

{/biblink}

Tänk på och begrunda:

Hur kan man svika sin saltuppgift?

Hur ger man sina ord sälta?